

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, Mdr. De Geschiedenis van de Jazz, deel 34.

laat 1 Luis Russell a/h Orchestra: Doctor Blues (L.Russell, P.Barbarin)
B76 - 3:26 - CBS 88039

17!
"Doctor Blues", de band van Luis Russell voor Okeh in New York op 19 december 1929. Henry 'Red' Allen en Otis Johnson-trompetten, J.C.Higginbotham-trombone, Charlie Holmes, Albert Nicholas en Teddy Hill-saxofoons en klarinetten. Luis Russell-piano, Bill Johnson-gitaar en dat is niet die uit New Orleans die in het Original Creole Orchestra en bij King Oliver speelde, Pops Foster-bas, Paul Barbarin-drums. Solistisch hoorde u altsaxofonist Charlie Holmes, trombonist Higginbotham en trompettist 'Red' Allen.

De New Yorkse jazz-scene rond het begin van de economische depressie. Op donderdag 24 oktober 1929, maar nog duidelijker dinsdag de 29ste, had de Wall Street Crash plaats, het z.g. 'instorten' van de New Yorkse effectenbeurs aan Wall Street. Het kwam er op neer dat aandelen ineens niets meer waard waren. In het begin, ~~en de dag~~ waren vooral de kleine spaarders met een enkel aandeeltje gedupeerd, daarna ~~de~~ ongeschoolden ~~en de~~ ontslagen werden - in eerste instantie zwarte arbeiders: "last hired, first fired", als laatste aangenomen, als eerste ontslagen. En binnen de kortste keren stond men en masse in de rij voor de gratis broodverstrekking, de 'breadlines' die jaren lang een deel van het ~~de~~ standsbeeld zouden beheersen. Hoe snel de crisis om zich heen greep blijkt uit een toespraak-op-de-plaat van dominee Gates op 12 december 1930, één jaar na de beurs-krach van Wall Street.

kwam
terkloos-
heids-
waar-
vooral
laat 2 Rev. J.M. Gates: These hard times (Gates)
B/laatste - 2:59 - CBS M 67280

...en het zal nog erger worden. Rev.J.M.Gates: "These hard times", Okeh, 12 december 1930. Het platenmerk Okeh was eigenlijk Europees, in die zin dat de Duitse maatschappij Lindström de eigenaar was. In 1930 verkocht Lindström Okeh aan Columbia. De platenmaatschappij Victor was al in 1928 door de Radio Corporation of America, RCA, gekocht, en die ging in '30 het platenopnemen drastisch beperken. Want bij de economische cris^tis kwam ook nog de algemene tendens om meer naar radio te luise^ren en minder platen te kopen. De daling was verbijsterend. Als we het topjaar van de platenverkoop, 1927, op 100 % stellen, was het dieptepunt, 1932, 6 %. Of in antallen: 104 miljoen in '27, en 6 miljoen in '32.

Een van de weinige sectoren die noch in het begin, noch later ERG veel last van de Depression had~~en~~ was muziek. Want~~en~~ in die tijd was men niet afhankelijk van de grammofoonplaat. Alle entertainment was 'live', ook via radio, de platenmaatschappijen verboden het draaien van hun product via radio omdat men dacht dat het de verkoop zou drukken. ~~Dat is dus wel iets veranderd, en niet ten gunste van de musici.~~

Jazz viel onder entertainment destijds, kortom ook de jazzmusici konden het een beetje redden in de jaren dat eerst~~en~~ Amerika en daarna een goed deel van de ~~wereld~~ wereld economisch in de nesten zat. Drummer Chick Webb was in 1909 in Baltimore geboren en in '25 naar New York gekomen. Januari 1927, nog geen jaar na de opening speelde hij met zijn eigen band in de Savoy Ballroom, sinds '31 met grote regelmaat - zijn orkest en de Savoy Sultans waren daar de populairste orkesten en de Savoy was altijd voor het publiek betaalbaar: je kon er met 1500 tegelijk dansen voor twee kwartjes toegang, zon- en feestdagen 75 cent. 30 maart 1931, de Chick Webb Band voor Vocalion met Benny Carter arrangementen. Dit is "Heebie jeebies".

laaat 3 Chick Webb a/h Orchestra: Heebie~~n~~ jeebies (Atkins)
A/2 - 3:07 - Brunswick 87 533

Chick Webb op 30 maart 1931 met "Heebie jeebies", een twitiger jaren uitdrukking die bij de drooglegging hoorde toen er juist zo ontzettend veel gedronken werd. De 'heebie jeebies' is de bibberatie, de ~~trilling~~ ^{schokkelijk} trilling die bij de handen begint. Benny Carter schreef het arrangement, wat vooral aan de saxofoongroep te horen was. En dit is het orkest: Shelton Hemphill, Louis Hunt en Louis Bacon-trompetten, Jimmy Harrison-trombone, Benny Carter, Hilton Jefferson en Elmer Williams-saxofoons en klarinetten. Don Kirkpatrick-piano, John Trueheart-gitaar, Elmer James-bas, Chick Webb-drums. Uit dezelfde sessie is Edgar Sampson's "Soft and sweet".

dem Chick Webb a/h Orchestra: Soft and sweet (Edgar Sampson)
A/4 - 3:06 - idem

"Soft and sweet", de band van drummer Chick Webb, favoriet van de Savoy Ballroom, 30 maart 1931 voor Vocalion. Benny Carter, altsaxofonist maar vooral arrangeur, had in die functie destijds Don Redman opgevolgd bij de band van Fletcher Henderson, toen Redman leider werd van McKinney's Cotton Pickers. Henderson nam 2 december 1930 voor Columbia een stuk op van Fats Waller en Alex Hill, "Keep a song in your soul". Het arrangement was van Benny Carter.

laaat 4 Fletcher Henderson a/h Orchestra: Keep a song in your soul (Waller,
A/laatste - 3:15 - CBS BPG 62003

"Keep a song in your soul", 2 december 1930, de band van pianist Fletcher Henderson en solistisch Claude Jones-trombone, Henderson zelf, Benny Carter-altsaxofoon die het arrangement schreef, Coleman Hawkins-tenorsaxofoon, Bobby Stark-trompet. Carter, zoals we net gehoord hebben, ging maart '31 naar Chick Webb, en Henderson trok toen niet een nieuwe vaste arrangeur aan. Kennelijk had hij zoveel van eerst Redman en daarna Carter geleerd dat hij nu zelf aan de slag ging. 19 maart 1931 speelde zijn orkest een oud stuk van King Oliver en Louis Armstrong: "Sugarfoot stomp".

dem Fletcher Henderson a/h Orchestra: Sugar foot stomp (Armstrong, Oliver)
B/3 - 3:17 - idem

"Sugar foot stomp", oorspronkelijk "Dippermouth blues", de Fletcher Henderson Band met het arrangement van de leider/pianist, 19 maart 1931. Soli door Claude Jones-trombone, Rex Stewart-cornet, Henderson, Benny Morton-trombone en Coleman Hawkins-tenorsaxofoon. Fletcher Henderson schreef ~~ook~~ niet alle arrangementen. Soms gebruikte hij standaard-arrangementen die je zo in de winkel kon kopen, en hij liet ook anderen schrijven, met name zijn broer Horace, ook pianist. Tot slot een compositie en arrangement van hem, ~~ook~~ dezelfde dag als "Sugar foot stomp" ~~ook~~ opgenomen, 19 maart '31. Horace Henderson zit aan de piano, er zijn soli van Bobby Stark-trompet en Coleman Hawkins bij uitzondering eens op klarinet, en Clarence Holiday-gitaar, zijn dochter Billie zou twee jaar later haar eerste plaat als zangeres maken. "Hot and anxious", ~~ook~~ ^{maart} het thema dat Joe Garland later gebruikte voor "In the mood", slot van deel 34 in De Geschiedenis van de Jazz, M&R.

idem Fletcher Henderson a/h Orchestra: Hot and anxious (Horace Henderson)
B/5 - 3:18 - idem